

53. SUSRET HDUL HLZ SA SUZ SZD

Prema dugogodišnjoj tradiciji koncem svibnja organiziran je 26. svibnja 2015. 53. susret HDUL HLZ sa SUZ SZD.

Ovaj puta sastali smo se u dvorcu Lužnica kod Zaprešića a bilo nas je ukupno 85, od toga 24 iz Slovenije i 16 iz Karlovca. Kolege iz Slovenije krenuli su iz Ljubljane u 6,30 i svi smo stigli točno do 9 sati u Marijin dvor u Lužnicu.

DVORAC LUŽNICA, spomenik prve kategorije, jedan je od rijetkih hrvatskih dvoraca koji je sačuvan, obnovljen i već tri godine otvoren javnosti brojnim programima i turističkim obilascima. Barokni je dvorac iz polovice **18. st.**, ranije vlasništvo grofovske obitelji **Rauch**, a danas u posjedu **sestara**

milosrdnica Sv. Vinka Paulskog (od 1925.).

Skladom svoje arhitekture, toplinom prostora i dahom prošlosti obogaćuje programe i događaje ostvarene u njegovu okrilju. Dvorac je Lužnica jednokatni, poput mnogih drugih u Hrvatskom zagorju, a ističe se po svojim cilindričnim ugaonim kulama, koje su služile kao stambeni prostor. Prizemlje je bilo namijenjeno služinčadi a na katu su živjeli vlasnici.

Naš je predsjednik prim. mr. sc. Peter Brinar uspio da nam glavarica samostana, č. s. Berislava Grabovac bude ne samo gostoprimac već i glavni vodič. U velikoj dvorani tog bivšeg Rauchovog dvorca, kojeg su časne sestre milosrdnice sv. Vinka Paulskog kupile prije mnogo godina i pretvorile ga u dom za umirovljene sestre dočekali su nas kava i čaj i bili smo ponuđeni

odličnim kuhanim štruklima.

Prije dvadesetak godina su časne sestre uspjele su uz pomoć jedne njemačke katoličke organizacije sagraditi novu zgradu duhovnog centra nedaleko već skoro ruševnog dvorca. U toj su modernoj zgradi osim novog mirovnog doma za sestre uspjele sagraditi i prostore za boravak posjetilaca duhovnog centra. Istodobno su prodajom suvišnog im zemljišta uspjele skupiti sredstva za popravak i obnavljanje tog 200 godina starog dvorca i sakupile i vrijedan inventar kojim su ga uredile i popunile. Kako su prijašnji vlasnici odnijeli sa sobom i sav inventar iza njih je ostao samo prekrasni hrastov stol koji sada služi kao oltar u jednoj od kapelica dvorca.

Č. s. Berislava nam je nakon što smo se počastili štruklama govorila o povijesti dvorca i njegovoj obnovi unatrag nekoliko godina i zatima nas je provela svim prostorijama na katu i u prizemlju. Zadržali smo se i u kapelici na I. katu gdje nam je pokazala dar, koji su dobili kao zahvalnost od zajednice Cenacolo sa svetohraništem.

Nakon toga smo jedan sat šetali po divno uređenom parku sa jezerom, mnogim klupama i sjenicama i u podne otišli u Jelačićeve Nove dvore u Zaprešiću. Nasuprot stare vršilnice je u bivšoj žitnici uređen muzej slikara – naivca, samouka Matije Skurjenija koji je Zaprešiću u kojem je živio i radio do smrti u 92. godini poklonio svoje slike. Na katu je bila i izložba slikara Željka Karaule, koju smo

obišli kao i cijelu galeriju.

Prošetali smo se pored Novih dvora koje je obnovio i proširio ban Josip Jelačić kao i pored kapelice sv. Josipa te se kratko odmorili u kavani golf kluba i odvezli se u Marija Goricu.

Dolaskom franjevaca iz franjevačke provincije "Bosne Croatie" na Svete Gorice (kasnije Marija Gorica) crkva u Mariji Gorici zajedno sa samostanom građena je 1517. - 1527. Bila je posvećena Sv. Petru Apostolu. Početkom sedamnaestog stoljeća franjevci su nastojali crkvu u Sv. Gorici učiniti proštenjarskom jer se u njoj štovala Blažena Djevica Marija od Pohođenja, zbog čudotvornog kipa Gospe koji je samostanskoj crkvi darovao biskup prebjegao iz Bosne. Franjevci su u tu svrhu već 1616. obnavljali i proširivali samostan, ali tek 1682., posvetom zagrebačkog biskupa Martina Borkovića promijenili su nebeskog zaštitnika crkve. Umjesto crkve Svetog Petra samostanska crkva postala je crkvom Blažene Djevice Marije od pohođenja. U to vrijeme mijenja se i naziv samog mjesta; iz naziva Sveta Gorica, po novom imenu crkve, u ime Marija Gorica.

U župnoj crkvi BDM od Pohođenja u Marija Gorici dočekala nas je č. s. Berislava, a župnik nam je govorio o povijesti crkve i opisao glavni i sporedne oltare.

Uputili smo se nakon toga u „Ladanjski raj“ gdje nam je bio serviran izvrсни i obilni ručak. Nakon ručka su nam govorili prim. mr. sc. Peter Brinar dr. med., mr. sc. Božena Kuhelj – Skalicky, predsjednica SUZ SZD i Barbara Jović, predsjednica ogranka našeg Društva u Karlovcu, koji su

tom prilikom izmijenili i darove. Među najvrednijima (i najtežima!) je bila knjiiga prof. dr. Pavla Kornhausera, dr. med. enciklopedijskog formata.

Tek u 18 sati smo se uspjeli sakupiti pred zgradom „Ladanjskog raja“ za zajednički snimak i oproštaj sa nadom u buduće susrete.

D. K.